

РЕШЕНИЕ

№ 10091

гр. София, 24.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 05.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **11970** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 46, ал. 1 от ЗЧРБ.

Производството е образувано по жалба на М. Д., гражданин на С., [дата на раждане] , съд. адр. [населено място], [улица] срещу заповед рег. № 5364з-5081/13.11.2024 г. , издадена от комисар Н. И., оправомощен със заповед № 5364з-5067/12.11.2024 г. на Директор на Дирекция „Миграция“ старши комисар Н. Н.. Със заповедта на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз за срок от 3 години“ на основание чл. 44, ал. 1 във вр. 42з, ал. 1, т. 1, във вр. чл. 10, ал. 1, т. 6 от Закон за чужденците в република България, като е взето предвид, че жалбоподателят е осъден за извършено умишлено престъпление на територията на Република Б., което съгласно българския закон се наказва с не по-малко от една година лишаване от свобода, като не е реабилитиран. Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на административния акт, поради противоречието му както с процесуалните правила по издаването му, така и с материалния закон. Моли отмяна на акта и присъждане на деловодни разnosки.

Ответникът комисар Н. И., оправомощен със заповед № 5364з-5067/12.11.2024 г. на Директор на Дирекция „Миграция“ старши комисар Н. Н. оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира деловодни разnosки.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взима становище.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което следва да се

разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Видно от приложената административна преписка, със заповед рег. № 5364з-5082/13.11.2024 г. , издадена от комисар Н. И., оправомощен със заповед № 5364з-5067/12.11.2024 г. на Директор на Дирекция „Миграция“ старши комисар Н. Н. /л. № 28/, на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз за срок от 3 години“ на основание чл. 44, ал. 1 във вр. 42з, ал. 1, т. 1, във вр. чл. 10, ал. 1, т. 6 от Закон за чужденците в република България, като е взето предвид, че жалбоподателят е осъден за извършено умишлено престъпление на територията на Република Б., което съгласно българския закон се наказва с не по-малко от една година лишаване от свобода, като не е реабилитиран. Фактическото основание, което изпълва съдържанието на хипотезата на чл. 10, ал. 1, т. 6 от Закон за чужденците в република България не се оспорва от страните, видно е и от протоколно определение № 5360/05.11.2024 г. по дело № 4708/2024 г. на НО, 32-ри с-в на СГС, с което жалбоподателят е освободен условно предсрочно от изтърпяване на наложеното му наказание лишаване от свобода за срок от 4 години и шест месеца за престъпление по чл. 242, ал. 2 във вр. чл. 18, ал. 1 от НК. Спорен между страните е въпросът за законността заповедта в частта по определения срок на ПАМ от 3 г. Жалбоподателят възразява, че заповедта е немотивирана, че не са взети предвид обстоятелствата, при които той е изтърпял наказанието лишаване от свобода и които са фактическо и правно основание за условното му предсрочно освобождаване. По-конкретно, не е взето предвид доказаното му поправяне при изтърпяване на наказанието и ресоциализирането му. Съдът не приема тези доводи, доколкото намира, че е спазен чл. 35 от АПК за всестранно изясняване на фактическата обстановка преди издаване на административния акт. Това е така, доколкото видно от заповедта, тя е мотивирана с предположение рег. № 5364р-27326/13.11.2024 г. на началник отдел И. комисар Л. С. /л.л. №№ 38-39/. В предложението, като част от мотивите на процесната заповед, са изложени съображения за определяне срока на ПАМ на 3 години, като конкретно е взет фактът на осъждането му за съответното престъпление. Това осъждане, правилно е взето предвид от административния орган, като достатъчно основание да определи жалбоподателя като обществено-опасен в степен да се определи ПАМ за период от 3 години. Тази продължителност мотивирано е определена независимо от условното предсрочно освобождаване на жалбоподателя, въз основа на което е сезиран административният орган. Или - административният орган мотивирано определя срока на ПАМ, като се основава на конкретното осъждане на предсрочно освободения.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът приема, че жалбата е изцяло неоснователна и издаденият административен акт е законосъобразен.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответната администрация следва да се присъдят деловодни разноски от 100 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХЪВРЛЯ жалбата на М. Д., гражданин на С., [дата на раждане] , съд. адр.

[населено място], [улица] срещу заповед рег. № 5364з-5081/13.11.2024 г. , издадена от комисар Н. И., оправомощен със заповед № 5364з-5067/12.11.2024 г. на Директор на Дирекция „Миграция“ старши комисар Н. Н..

ОСЪЖДА М. Д., гражданин на С., [дата на раждане] , съд. адр. [населено място], [улица] да заплати на ДИРЕКЦИЯ „МИГРАЦИЯ“ – МВР, на осн. чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 100 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.